

Sessiz Kahramanlara,

Bu mektubun karşılığı hiçbir zaman alınmayacak... Neresinden yollasam gönlümün duvarlarına çarpa çarpa bana geri dönecek bir mektup bu. Hiçbir postacı sahibine eriştiremeyecek, yaşayan hiçbir canlıda yankı bulamayacak bu yazı. Alıcısı varsa dahi kimdir bilmiyorum ancak kim olduğumu biliyorum.

Ben ansızın bir gece delikanlıların mermilere kafa tutacak kadar yüce cesaretiyim. Esarete boyun eğmeyen ve eğmeyecek bir milletin kırdığı prangalarım. Bedeni kurşunlarla kızıllaşan bir yiğit evladım. İçinde serin bir bahar sabahı duyacak kadar gönlü rahatça vatanına siper olmaya giden bir gencin gitmeden önce sessizce vedasıyla yıkadığı sevdiğiyim. Oğlunu içinde binbir yangın kül olarak yolcu eden ve ağzından duaları eksik etmeyen tüm annelerim ben. An gelir al bayrağın gölgesinde bir mezarda uzanırım an gelir çocukların göğsünü kabartırım uygun adım marşlarla.

Bir şehit babasının göz yaşlarını titreyen dudaklarına saklayışında gördüm ben gururlu bir hüznün nasıl olurmuş. Yârinin kollan şehidin tabutunu saramayınca anladım neymiş acının en saf ve yalın hâli. Şehirlerin de analarla beraber kahramanlar doğurabildiğim, şehrin teninin altında nice yiğitlerin kalbinin attığını duydum en derinden, bir gece.

Aydınlıkla karanlığın aynı anda meydana çıktığı ve nihayet aydınlığın egemen olduğu, şehre yansıdığı her yerden kızıl kanlar görülen gece; bir milletin hürriyetine olan bağlılığının bir nişanesiydi de aslında.

Azaldığı yerden çoğalan bir millet olarak nice insanın kanıyla filizlenmiş bu toprakları yine özgürlükle suladık 15 Temmuz gecesi. Tarihin silinmez sayfalarındaki mücadelelerimizde olduğu gibi bir kez daha tek bir ruha bürünerek kazandığımız bir zaferdi bu.

Ve siz, gönlümüze buruk olduğu kadar gururlu bir veda ısmarlayıp vatanının soluğu olmaya gidenlerimiz, memleketi için yaşamını bir kenara koyanlarımız, farkında olsanız da olmasanız da bu milletin filizlenen aydınlık yanlarına -çocuklara- can suyu oldu fedanız. İsminiz anılmasa, bilinmese dahi bizlerin ruhunda daima bir yankı bulacak varlığınız.

Kiminiz hâlâ 16 yaşındasınız, kiminiz 42, kiminiz 23... Hâlâ öğrencisiniz, askersiniz, ev hanımısınız, akademisyensiniz... Değişen mekânınız oldu yalnızca. Aramızda bir yerlerde bizim göremediğimiz şekilde havaya karışıyor soluklarınız hâlâ.

Bazı minnettarlıklar, bazı acılar, bazı sevinçler kelimelerin karşılayacağından fazlasıdır. Size olan minnettarlığımızı kelimelere yüklemeye çabalamak ancak belini büker sözcüklerin. Oysa bu gönlümüzden taşan çok daha fazlası. Çocuklarınızı yarım bıraktınız, sevdiklerinizi yarım bıraktınız, ailenizi yarım bıraktınız ancak vatanınızı tamamladınız.

Kiminizi otuz kırlangıç ancak yükseltebildi göğe, kiminiz tankın tüfeğin önünde bir siperden farksızdınız. Köprülerden taşıp en ücra köylere kadar dağıldı sizden yayılan cesur yürekler.

Hayata bir mânâ kazandırmak pek güç bir mesele olmasına karşın siz şerefli bir mânâ ile hayatlarını taçlandıran şehitlerimiz ve bu çetin mücadelede yaşadığı toprakları teslim etmemek için tereddütlerin esiri olmadan sokaklara, caddelere, köprülere dökülen tüm kahramanlarımız, cesur mücadeleniz bu vatanın evlatlarında ilelebet yaşayacaktır.

Aziz hatıranıza saygı ve minnetle...